

הישראלי נסוג

במדינה

כך, למשל, היה שיעור ההריונות הבלתי מתוכננים בין ילדות הארץ 30.9% בלבד, לעומת 42.1% בין ילדות אפריקה, 44.6% בין ילדות אסיה ו-35.5% בין ילדות אירופה ואמריקה.

"אם זה בא, אז ברוך הבא"

דוע יולדות קרוב שלישי מן תיכונן אותם?

גם על שאלה זו משיב הסקר. עורכת הסקר לא הסתפקה בכך ששאלה את היולדות, אלא הריון הוא מתוכנן אם לא. היא רצתה גם לדעת מדוע המשיכו בהריון, למרות שלא רצו בו?

קרוב למחצית הנשאלות השיבו כי אחרי שגילו כי הן כבר בהריון, השלימו עם עובדה זו. רובן של אלה, "המשלימות" טענו כי "ממילא רצתי לילד נוסף", או "אם זה בא, אז ברוך הבא". לאחרות לא היתה סיבה מוגדרת לכך מדוע השלימו עם הריון. הן נתנו תשובות כמו: "הבעל רצה עוד ילד", או "יש לי כבר בת, אולי עכשיו יהיה בן", או "זה ההריון הראשון שלי".

שלוש נשים מכלל קבוצת 244 ה"משלימות" שהן 1.3% השיבו כי המשיכו בהריון מתוך תקווה לזכות בנישואין עם הגבר שהכי נים אותן להריון.

בעוד ש-44.9% טענו כי השלימו עם הריון בדיעבד, טענו 134 יולדות, שהן 26.3% מכלל בעלות ההריונות הבלתי מתוכננים, כי המשיכו בהריון בגלל התנגדותן להפלות מלאכותיות.

מעניינת ההתפלגות של קבוצה זו: 34 נשים טענו כי לא הפילו, בגלל התנגדותן בעליהן להפלה; 28 אמרו כי לא הפילו מסיבות דתיות, 21 טענו כי היתה להן התנגדות מצפונית להפלה ("הפלה זה רצח"); ואילו השאר מצאו סיבות כמו "התנגדות המשפחה" או "התנגדות הרופא".

אבל זה עוד לא הכל. מקרב הממשיכות בהריונות הבלתי מתוכננים מעניינת דווקא הקבוצה השלישית, של הנשים היולדות ילדים, שהם למעשה בלתי רצויים להן, בגלל הפחד מפני ההפלה. קבוצה זו כוללת 21.2% מכלל היולדות ילדים בלתי מתוכננים.

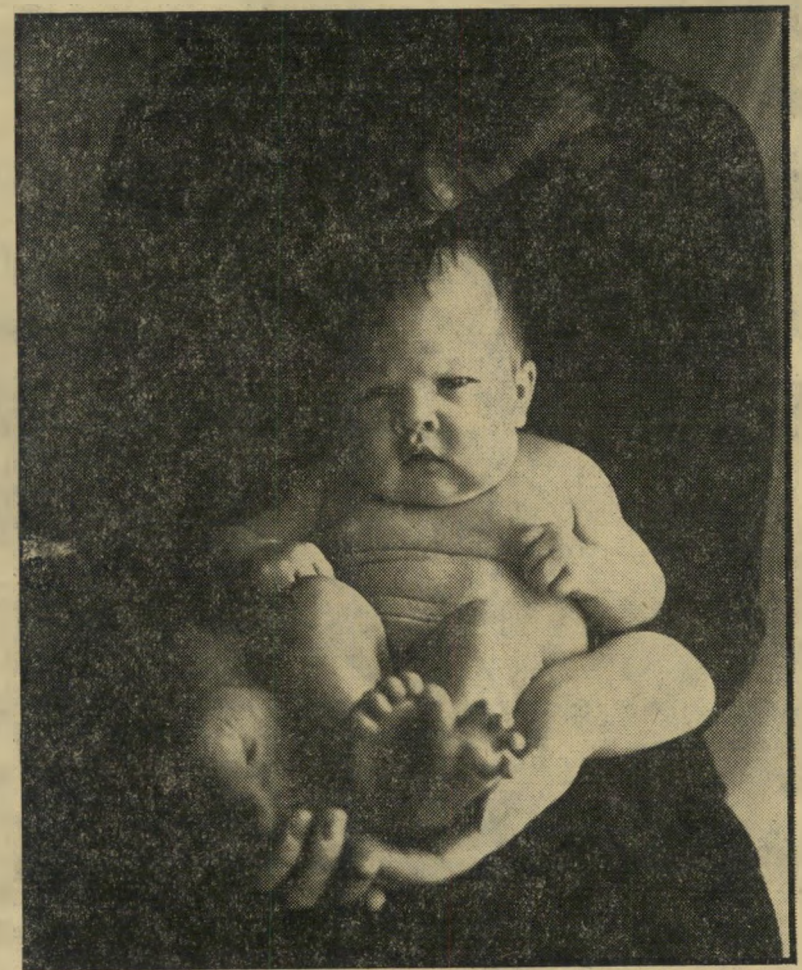
בעוד שאת האזרח הפשוט יפתיע אולי השיעור הגבוה של הנשים היולדות מתיר פחד מפני הפלה, הרי את הרופאים מפתיע שיעור זה דווקא בקטנותו.

בדיון של עורכי הספר בנקודה זו הם טוענים: "מפתיע חוסר היידע על הסכנות המיידיות והמאחרות שבהפלה המלאכותית, המתבטא בנדירותו היחסית של הגורם "פחד" כסיבה לאי-הפסקת ההריון. ולא עוד, אלא שה"פחד", במידה והוא מהווה נימוק, הינו במקרים רבים "פחד" כללי ללא הסבר וללא רקע של ידיעה מבוססת.

"הסברה מתאימה", ממשיכים וטוענים עורכי הסקר, "יכולה ליחדיר את הפחד המנומק והי מוצדק גם לשכבות משכילות, הי מאמינות בטעות, שהרפואה המודרנית יכולה להפוך את ההפלה המלאכותית להתערבות כירורגית קלת-יערך ובלתי מוזיקה."

הערתם זו של עורכי הסקר מבוססת על הממצא, לפיו רק רק 39 יולדות מתוך קבוצה של 509 שהרו ללא תיכונן (5.1%) והמשיכו בהריון מתוך פחד מהפלה מלאכותית, היו בעלות השכלה גבוהה. לעומתן,

מה הן שיטות המניעה בה השתמשו האשה לפני שנכנסה להריון? על סמך האינפורמציה שנאספה בסקר זה, המבוסס על מידגם גבוה ומהימן, נותחי התוצאות בעזרת שני רופאים נודעים: ד"ר ר. טואף, מבית-היולדות בקריה בתל אביב, והד"ר ברוך מוון מבית-החולים תל

כל ילד שלישי הנוול בישראל - "נוול בטעות!"

השומר. המסקנות שהעלה הסקר, מתפרסמות להלן.

מבין 1,524 היולדות שהשתתפו בסקר, הצהירו 34.6%, כלומר, למעלה משליש, כי הריון לא היה מתוכנן.

זהו אחוז עצום, שכן הוא כולל רק את הנשים שנכנסו "בטעות" להריון והחליטו עם זאת להמשיך בהריון וללדת. שי עור הנשים שנכנסו להריון "בטעות" אך

תגלית מרהיבה ומוזעזעת חיבת לי נצנץ כאור אדום ולהישמע כצפירת אזהרה אצל כל אלה הדואגים לדמותה של החברה הישראלית:

כמעט כל תינוק שלישי שנולד בארץ, "נוול בטעות". כדומה: כשליש ויותר מקרב 70 אלה הי ילדים הנוולדים מדי שנה בישראל (ללא השמהים המוחזקים), הם ילדים שכאו לאוויר העולם לא כי תוצאה מרצון הוריהם, או כפרי תיכונן המשפחה שלהם. הם פשוט "נוולו בטעות", כפי שנהוג לומר, או "נוולו כתוצאה מפנצ'ר".

נתון מדהים זה כלול במחקר מדעי שי מורסם החודש בפומבי בכתבי-עט מדעי בישראל, אך טרם הספיק לעורר את התגובות וההדים שהוא ראוי להם. הוא כלול בסקר שנערך בשנת 1968 בידי שני רופאים ידועים וסטודנט לרפואה, ושיתוצאותיו פורסמו רק עתה.

אולם תגלית זו, שיש לה השלכות רבות על שטחים רבים בחיי החברה הישראלית, אינה התגלית היחידה של אותו סקר. עובדי דה מדהימה לא פחות, שנחשפה בו, היא זו המצביעה על נחשלותה של החברה הישראלית בכל מה שקשור למידע מיני ולשיטות תיכונן הילודה.

ועובדה זו אומרת: גם כיום, כי דור של הגלולה ואמצעי-המניעה המתוחכמים והשווים לכל נפש, עדיין משתמשות קרוב ל-70 אחוז מנשות ישראל בשיטת "הביאה המופסקת", כשיטה למניעת הריון.

במילים אחרות ופשוטות יותר: חיהן הן מינימים של למעלה משני שלישים מכלל הנשים הבוגרות במדינה, מתנהלים בהתאם לשיטות פרימיטיביות ועתיקות של מניעת הריון, כשהגברים, עיטם הן באות במגע מיני, כרוכים "לגמור בחוץ", עם כל הי השלכות שיש לכך מבחינה פיזיולוגית ופסיכולוגית לגבי שני בני הזוג הבאים בי מגע.

מספר מבהיל

ידידים סנסציוניים אלה, שיש בהם כדי להרוס כל תמימת שהיתה לסוציולוגים גים ומסכים אחרים לגבי מידת קידומה של החברה הישראלית בנושאי חיי-המין ותיכונן המשפחה, כלולים בסקר יולדות שנערך במחוז תל-אביב.

1,524 יולדות אשר ילדו במשך החודשים אפריל ומאי בשנת 1968, בשלושת בתי-החולים המרכזיים ליולדות באזור תל-אביב (בית-חולים הקריה, בית-חולים צהלון ובית-חולים תל-השומר) שותפו בסקר זה. המראינת, שראיינה את היולדות, היתה א. שניאורין-גול, סטודנטית לרפואה, שהכינה את הסקר כחלק מעבודת-הגמר שלה לקבלת תואר ברפואה בבית-הספר לרפואה של אוניברסיטת תל-אביב. ההנחה היתה שכאשר רופאה מראינת את היולדות, סמוך ללידה, ניתן לאסוף מידע מהימן, מאחר והאשה המראינת נתונה באווירה המאפשרת לה לשוחח על בעיות אישיות אינטימיות בצורה חופשית.

השאלות העיקריות שהופנו ליולדות, מלבד נתונים אישיים, היו:

האם הריונה הנוכחי היה מתוכנן או בלתי-מתוכנן?

* ברפואה, עיתון ההסתדרות הרפואית בישראל, גליון מספר 7, 1971.